

поставлених завдань, а включає в себе ті функції, що пов'язані з розробкою і реалізацією стратегії конкуренції, стимулюванням до реалізації стратегії, цільовою орієнтацією різних видів діяльності. Конкурентоспроможність підприємства в загальній класифікації об'єктів управління можна віднести до функціональних, які вимагають розробки спеціального механізму управління.

Структуру основних елементів системи управління конкурентоспроможністю формують програмно-цільові комплексні блоки, які відображають конкретні організаційні, економічні, техніко-технологічні заходи в їхньому взаємозв'язку і взаємозалежності, реалізація яких сприяє на результат управлінських рішень у даній сфері діяльності. До найважливіших з них віднесено: вибір стратегічних напрямків досягнення стратегії корпоративного менеджменту; комплексний підхід до управління конкурентоспроможністю наукомісткої продукції; реформування системи управління персоналом та трудовою мотивацією; системний підхід до підвищення ефективності планування та диверсифікації виробництва; вдосконалення внутрішньої підприємницької системи аналізу та обліку, фінансового менеджменту на підприємстві.

АКТУАЛЬНІСТЬ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Дмитренко К.О., гр. Е-26

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Р.М. Бугріменко
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Переконливі і достовірні результати у ході аналізу різних сфер діяльності підприємства дає діагностика фінансового стану підприємства. Методи аналізу фінансової звітності і бухгалтерського балансу є найпоширенішими в практиці крупного бізнесу та для дрібних і середніх фірм. Формально фінанси є лише одним аспектом діяльності підприємства, проте в той же час гроші є загальним еквівалентом оцінки всіх процесів бізнесу. Будь-який аспект бізнесу відображається на фінансовому стані підприємства, що визначає певний фінансовий результат, виражений в грошовій формі.

Не треба вважати, що фінансовий стан підприємства – це лише стан його фінансів – грошових коштів і фондів. Фінансовий стан – це широке поняття, що узагальнює результат діяльності всіх функціональних підрозділів підприємства в комплексі. Банкрутство – це показник фінансового стану підприємства, який свідчить не тільки про втрату платоспроможності підприємства, але і про незадовільний

результат роботи всіх організаційних блоків сумісно. Фінансовий стан в цілому – це багатовимірна характеристика всіх внутрішньофірмових процесів і результатів в грошовій формі.

Оцінка та пошук шляхів поліпшення фінансового стану підприємства у ринковій економіці є одними з головних умов його успішного економічного розвитку у майбутній перспективі. У той же час кризовий фінансовий розвиток створює значну загрозу його банкрутства. Під оптимальним фінансовим станом розуміється збалансованість окремих структурних елементів активів та капіталу підприємства, а також здатність підприємства забезпечувати високий рівень ефективності їхнього використання.

Саме цим зумовлюється необхідність і практична значущість систематичної оцінки фінансового стану підприємства, якій належить суттєва роль у забезпечені його стабільного фінансового стану.

Метою оцінки фінансового стану підприємства є пошук резервів підвищення рентабельності виробництва і зміцнення комерційного розрахунку як основи стабільної роботи підприємства і виконання ним зобов'язань перед бюджетом, банком та іншими установами.

КОНТРОЛІНГ ЯК ВИД УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Дуріхін А.О., гр. БАЗ-49м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.М. Филипенко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Контролінг – нове явище в теорії і практиці сучасного управління, що виникло в точці перетину економічного аналізу, планування, управлінського обліку та менеджменту, яке переводить управління підприємством на якісно новий рівень, інтегруючи, координуючи і направляючи діяльність підприємства на досягнення оперативних і стратегічних цілей.

Науково-технічний прогрес і динаміка зовнішнього середовища змушують сучасні підприємства перетворюватися в усе більш складні системи. Для забезпечення керованості таких систем необхідні нові методи, відповідні складності зовнішнього та внутрішнього середовища підприємств. Однією з таких систем і є контролінг.

Сьогодні в Україні вже сформувалось правильне розуміння контролінгу не тільки як філософії та способу мислення керівників, але і як ефективний вид практичної управлінської діяльності, спрямованої на ефективне використання ресурсів і розвиток організації з акцентом на довгострокову перспективу.